

Orectogyrus Alluaudi RÉG. Ann. Soc. Ent. Fr. 1889, p. 250. — Deux exemplaires.

Orectogyrus Demeryi RÉG. l. c. 1891, p. 731, var. *ele-ratus* RÉG. l. c. p. 732. — Belle série.

La collection qui contient 11 espèces de Dytiscidæ, en 73 ex., et 9 espèces de Gyrinidæ, en 272 ex., appartient au Musée d'Histoire Naturelle de Stockholm.

ENTOMOLOGISKA FÖRENINGENS SAMMANTRÄDE Å GRAND RESTAURANT NATIONAL

DEN 26 APRIL 1902.

Sedan protokollet från föregående sammankomst upplästs och godkänts, meddelade ordföranden, prof. AURIVILLIUS, att reseberättelse inkommit från senaste årets »vandringsspendsiat», studeranden E. O. LINDBOM, och att Kongl. Maj:t på Domänstyrelsens förslag i nåder beviljat Föreningen anslag såsom bidrag till tryckning af docenten d:r S. BENGTSSENS till Domänstyrelsen ingifna berättelse om »nunnan» och dess lefnadsförhållanden.

Bland nio sökande utsågs, på styrelsens förslag, till vandringsspendsiat för innevarande år studeranden vid Stockholms högre allmänna läroverk å Södermalm E. MJÖBERG, som ärnade under 6 å 7 veckor studera Coleoptera och Hemiptera på Öland. Äfvenledes på styrelsens förslag beslöts anslå 25 kr. af Föreningens medel att tillika med sammanskjutna enskilda bidrag utgå till ett extra vandringsspendsium, hvilket tilldelades studeranden vid Stockholms norra latinläroverk V. KAUDERN.

Ordföranden meddelade därefter, att styrelsen till medlemmar af Föreningen invalt fil. stud. LENNART VON POST, Upsala,

jägmästaren KARL HANSTRÖM, handelskemisten ingeniör JOHN LANDIN och ingeniör AUGUST JERNANDER, Stockholm.

Fil. kand. NILS HOLMGREN höll sedan ett utförligt, af större och mindre teckningar rikligt belyst föredrag »Om insektshufvudets morfologi, efter undersökningar på *Chironomus*-larver». Detta föredrag kommer att inom närmaste framtid ingå i en tryckt afhandling — införd i »Zeitschrift für wissenschaftliche Zoologie» — och torde därför ej här behöfva refereras.

Efter detta föredrag lämnade professor YNGVE SJÖSTEDT ett nytt meddelande »Om Mantidernas organisation, utveckling och lefnadsförhållanden» och förevisade därvid exemplar af de i fråga varande insekterna.

De mycket rofgriga Mantiderna, hvilka i så många afseenden äro egendomliga, synnerligast med hänsyn till byggnaden af hufvud och framben, tillhöra som bekant egentligen tropiska och subtropiska trakter, men representeras äfven af 13 arter i Europa. De uppehålla sig bland gräs och bladverk vid soliga, mera öppna platser. Ofta uppäter honan hanen efter parningen. Äggen läggas i egendomliga, sammankittade »oothekor». Larverna, som äro mycket olika de fullbildade insekterna, lämna vid framkomsten ur de nämnda oothekorna sin första hud kvar där. Lyckas de ej sålunda befria sig från denna hud, dö de vanligen snart nog.

Prof. AURIVILLIUS omnämnde, hurusom större *Mantis*-arter t. o. m. bruka fånga och förtära småfåglar.

Filip Trybom.